

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

20. P. II. 22.005/2008/8.

A Magyar Köztársaság Nevében !

A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

a Független Rendőr Szakszervezet - dr. Oláh Tamás jogtanácsos /1134 Budapest, Visegrádi u. 116./ - által képviselt **Sz E** szám alatti/ lakos **felperesnek-**

a dr. jogi előadó által képviselt **Magyar Köztársaság Információs Hivatala** /1539 Budapest, Pf.: 600./ **alperes ellen**

gyermektartásdíj kifizetése iránti perében meghozta az alábbi

Ítéletet:

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt **167.725,- /százhatvanhétezer-hétszázhuszonöt/ Ft tőkét**, valamint a tőke után 2008. 01. 10-től a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatnak megfelelő mértékű kamatot, valamint **10.000,- /tízezer/ Ft perköltséget**.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 10.000,- /tízezer/ Ft eljárási illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet az első fokú bíróságnál kell írásban, 3 példányban benyújtani.

A felek kérheti a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálását.

Ha a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség viselésre vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, az előzetes végrehajthatósággal, a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével kapcsolatos, vagy az ítélet indokolása ellen irányul, a fellebbező fél a fellebbezésében kérheti tárgyalás megtartását.

Ha a fellebbezésben vitatott érték kettőszázezer forintot, vagy a kereseti kérelemben megjelölt követelés tíz százalékát nem haladja meg, fellebbezésnek az első fokú eljárás szabályainak lényeges megsértésére, vagy az ügy érdemi elbírálásának alapjául szolgáló jogszabály téves alkalmazására hivatkozással van helye. A másodfokú eljárásban új tények állításának, illetve

új bizonyítékok előterjesztésének helye nincs, kivéve, ha a tények előadására, illetve bizonyítékok előterjesztésére az első fokú eljárásban a bíróság eljárási szabálysértése, vagy téves jogalkalmazása miatt nem kerülhetett sor.

Ha a fellebbezés a megjelölt hivatkozást nélkülözi, a másodfokú tanács elnöke a fellebbezést hivatalból elutasítja. A másodfokú bíróság az ügy érdemében tárgyaláson kívül határoz, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart. Tárgyalás tartását a fellebbező fél a fellebbezésében kérheti.

Indokolás:

A felperes és F K vonatkozásában gyermektartásdíj fizetési kötelezettség megszüntetése iránt a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság előtt 13. P. 22.098/2005/ 11. számú első fokú ítélet rögzítette, hogy az édesapa terhére az 1984. január 5-én született R utónevű gyermek javára megállapított gyermektartásdíj fizetési kötelezettség 2005. június 30-ával megszűnik. Az 1987. április 15-én született B utónevű gyermek javára megállapított tartásdíj fizetési kötelezettség mértékét az első fokú ítélet leszállította akként, hogy a B nevű gyermek javára 2005. július 1-től kezdődően az anya részére havi 25.000,- Ft tartásdíjat köteles az apa megfizetni.

Az ítélet felhívta a kötelezett munkáltatóját - jelen per alperesért -, hogy az apa járandóságaiából levonást a R nevű gyermek javára ne eszközöljön, illetve a már levont és letétben lévő összegeket utalja vissza részére. A B utónevű gyermek javára továbbiakban úgy rendelkezett az ítélet, hogy a fenti összeget vonja le és utalja ki az anya részére, a korábbi intézkedés óta letétként kezelt összeget pedig utalja vissza az apának /lsd. a keresetlevél F/2. mellékletét/.

A fenti ítélet rendelkezett arról, hogy a felperes keresetét a 2005. július óta jogosulatlanul felvett gyermektartásdíj visszafizetése részében elutasította a Ptk. 362. §-ára hivatkozva.

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság 50. Pf. 633.028/2006/11. számú jogerős ítélete az első fokú ítéletet részben megváltoztatta. Az apát a 2005. július 1. és 2006. augusztus 31. közötti időszakra kötelezte, hogy a rendszeres nettó jövedelme 16.6 %-át fizesse meg a B utónevű gyermek tartására. A gyermektartásdíj hátralék vonatkozásában a B nevű gyermek tekintetében megállapította az ítélet, hogy a fenti időszakban a kötelezett havi rendszeres nettó jövedelmének 16.6 %-a, és az ezen időszakban a felperes munkáltatója által a jogosult részére e gyermek javára ténylegesen kiutalt összegek közötti különbözet képezi a hátralékot. Felhívta a másodfokú bíróság a per felperesének munkáltatóját, hogy a fentieknek megfelelően számítsák ki a felperes /édesapa/ által a perbeli időszak között fizetendő gyermektartásdíj összegét, ebbe számítsák be az ezen időszakban az alperes részére ténylegesen kiutalt gyermektartásdíj összegét, és az így mutatkozó különbözetet a kötelezett B javára járó gyermektartásdíj hátralékként tartsák nyilván, és azt 2007. július 1-től kezdődően havi 50.000,- Ft-os részletekben fizessék ki Sz E /lsd. a keresetlevél F/3. mellékletét/.

A Magyar Köztársaság Információs Hivatala kimutatásából kitűnően 2005. július, augusztus és szeptember hónapra még mind a B , mind a R utónevű gyermek vonatkozásában levonta és kiutalta a tartásdíjat a jogosultnak és ezen összegeket, illetve a kiutalt és levont összeg különbözetét be is számította a B utónevű gyermek vonatkozásában a felperes tartásdíj fizetési kötelezettségébe /lsd. az F/7. mellékletét/.

A jelen per felperese, a tartásdíj jogosultja, keresetét indította a Vht. 79. §. (1) bekezdése alapján a kötelezett munkáltatója, a Magyar Köztársaság Információs Hivatala, mint alperes ellen, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint az alperes nem a jogerős bírósági ítéletnek

megfelelően teljesítette F K gyermektartásdíj fizetési kötelezettségét. Ugyanis a 2005. július, augusztus és szeptember hónapban kifizetett tartásdíjat álláspontja szerint akként kezelték, mintha az beszámítható lenne a felperesnek egyébként járó kötelezettségbe. Álláspontja szerint az első fokú ítélet egyértelműen rendelkezett arról, hogy a 2005. júliusát követően magasabb összegben megkapott gyermektartásdíjat visszakövetelni és így beszámítani sem lehet. A felperes számítása szerint összesen 167.725,- Ft az az összeg, amelyet nem kapott meg a munkáltatótól, ennek megfizetésére kötelezését kérte az alperesnek, azzal, hogy 2008. január 10-től késedelmi kamatigényt is előterjesztett, figyelemmel arra, hogy a jogerős ítélet szerint a munkáltató által fizetendő következő részletfizetésnek ez lett volna a teljesítési határideje. Jogtanácsosi munkadíj megállapítását is kérte, hivatalból, Áfa nélkül.

Az alperes a felperesi kereset összegszerűségét a felperesi számítás alapján nem vitatta, a jogalap tekintetében viszont vitatta azt, a felperesi kereset elutasítását kérte. Perköltségigényt is bejelentett.

Álláspontja szerint az első fokú bíróság nem a beszámíthatóság, hanem a Ptk. 362. §. (2) bekezdése alapján a visszakövetelés tekintetében rendelkezett, ennek megfelelően álláspontja szerint a másodfokú bíróság által megállapított tartásdíjjal kapcsolatos hátralékot a már ténylegesen kiutalt tartásdíj részletek - így a 2005. július, augusztus és szeptember hónapra kiutalt részletek - beszámításával kellett teljesítenie. Hivatkozott ellenkérelmében az alperes a Ptk. 296.§., 297.§-ára és a Legfelsőbb Bíróság PK. 34. számú állásfoglalására is /lsd. a 4. számú iratot/.

A felperes keresete az alábbiak szerint alapos:

A Ptk. 296. §. (1) bekezdése szerint a kötelezett a jogosulttal szemben fennálló egynemű és lejárt követelését - ha a jogszabály kivételt nem tesz - a jogosulthoz intézett, vagy a bírósági eljárás során tett nyilatkozattal tartozásába beszámíthatja. A beszámítás erejéig a kötelezettségek megszűnnek.

A Ptk. 297. §. (1) bekezdése kimondja, hogy beszámításnak nincs helye olyan szolgáltatással szemben, amelyet megállapodás alapján meghatározott célra kell fordítani, továbbá - a túlfizetés esetét kivéve - tartási- életjáradéki és baleseti járadék követeléssel, úgy szintén a szándékosan okozott kár megtérítésére irányuló követeléssel szemben.

A Ptk. 362. §-a szerint az életfenntartás céljára adott és arra felhasznált juttatást visszakövetelni nem lehet, kivéve, ha jogszabály másképp rendelkezik, vagy a juttatást bűncselekmény útján szerezték meg.

A Legfelsőbb Bíróság PK. 34. számú Állásfoglalása rendelkezik arról, hogy a fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak nyilvánított első fokú ítélet alapján kifizetett tartásdíjat, illetve annak túlfizetett részét a fellebbezési bíróság által történő elutasítás, vagy a marasztalás összegének leszállítása esetén nem lehet visszakövetelni, annak azonban nincs akadálya, hogy a kötelezett a jogalap nélkülivé vált fizetést az egyéb törvényes feltételek fennállása esetén a jogosulttal szemben fennálló követelésébe beszámíthassa.

A fenti jogszabályhelyek, illetőleg a bírói gyakorlat azonban **nem ad lehetőséget a túlfizetés beszámítására, ha a tartásdíj más jogosultat illet meg.** Így például amikor az egyik gyermek után járó tartásdíj fizetési kötelezettség megszüntetése folytán túlfizetés keletkezik, az a másik gyermek után járó, és a jövőben esedékes tartásdíjakba nem számítható be. A Ptk. 296. §. (1) bekezdése ugyanis a kötelezettet a jogosulttal szemben fennálló követelésének beszámítására jogosítja fel, a kötelezett tartási kötelezettsége pedig a két gyermekkel szemben külön-külön áll fenn, annak ellenére, hogy az utánuk megállapított tartásdíjat egységesen az őket gondozó szülő részére kell megfizetni.

A nagyobbik gyermek javára túlfizetett összeg tehát, a még tartásra szoruló gyermek részére járó folyamatos tartásdíjba nem számítható be, mert különböző jogosultakról van szó, és emellett ez a tartásdíj létfenntartást szolgáló rendelkezését is sértené. Tévedett tehát az alperes akkor, amikor a 2005. július, augusztus és szeptember hónapokban a már tartásra nem szoruló R utónevű gyermek javára levont tartásdíjat beszámította a felperesnek B utónevű gyermek vonatkozásában járó tartásdíj fizetési jogosultsága tekintetében.

A bíróság megítélése szerint az eltérő értelmezést a felek között az a másodfokú ítéletben szereplő megfogalmazás okozza, hogy a rendelkező részből kimaradt, hogy az alperes részére a B utónevű gyermek vonatkozásában ténylegesen kiutalt tartásdíj összegét kell beszámítani a munkáltatónak, és az így mutatkozó különbözetet a felperes B javára járó gyermektartásdíj hátralékaként kell nyilvántartani /lsd. a másodfokú ítélet 1. oldalának alját/.

Tekintettel arra, hogy a felek között az összecszerülésben nem volt vita, a bíróság a jogalap helytálló megjelölését követően az összecszerülést a felperes keresetének megfelelően állapította meg /lsd. a keresetlevél F/7. mellékletét, valamint az F/4-es mellékletet/.

Az alperes kamatfizetési kötelezettsége a Ptk. 301. §-án alapszik.

A bíróság a pervesztes alperest kötelezte a Pp. 78. §. (1). bekezdése alapján a perköltség megfizetésére, valamint a per tárgyi költségfeljegyzési joga folytán le nem rótt 10.000,- Ft eljárási illeték megfizetésére, figyelemmel a 6/1986. /VI. 26./ IM rendelet 13. §. (2). bekezdésében foglaltakra.

A fellebbezés lehetőségét a Pp. 233. §-a biztosítja.

Budapest, 2008. október 17.

dr. Formanekné dr. Kókai Krisztina sk.
bíró

A kiadmány hitelesül:

